

oppe i næsten en hel Snæs Aar, og som der er arbejdet stærkt paa i den paagældende Egn. Det er altsaa ikke en Sag, man lige vil haste igennem. Da nu selve den paagældende Befolkning har arbejdet paa den i en Række af Aar, have vi, der kende Egnen og ere dens Repræsentanter, baade en Berettigelse og Forpligtelse til at udtale Ønsket om at faa den fremmet saa hurtig som muligt, og dette tillader jeg mig derfor at anbefale i Tilslutning til tidligere ærede Talere.

Indenrigsministeren (Bransen): Om den foreslaaede Bane har jeg haft Lejlighed til at udtale mig udførlig i det andet Ting og skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, saa meget mere som der synes at være en udbredt Enighed i dette Ting om, at dette er en fornuftig Bane, og at det er et Forslag, som har Ret til at gøre Krav paa at blive fremmet. Men jeg vil dog udtale, at det er rigtigt, hvad det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Neergaard) fremførte, at det af mine Udtalelser forleden Dag fremgik, at det var min bestemte Mening, at der ikke var noget til Hinder for at bygge private Baner uden Hensyn til, at hele den lange Række af Baner paa Loven af 1894 endnu ikke er bragt til Udførelse. Derimod har jeg ikke sagt — og er som Følge deraf ogsaa enig med det ærede Medlem, som i Dag har udtalt sig i modsat Retning — at det var korrekt at knytte en Bane Nr. 30 til den omtalte Lov, netop fordi de 29 Baner have en Fortrinsret til at blive byggede, og naar man saa føjer en Nr. 30 til de 29, er det jo klart, at rent bogstavelig set vil Nr. 30 faa den Fortrinsret, som de andre 29 have, men som Meningen netop er, at den ikke skal have, da den er kommen efter de 29. Jeg har paa samme Tid, som jeg fremførte dette, henledet Opmærksomheden paa, at det formentlig slet ikke vil faa nogen praktisk Betydning, og efter at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtrykkelig har erkendt, at de 29 Baner skulle gaa forud for denne, for saa vidt de altsaa maatte befindes at have deres Ting i Orden, har jeg ment, at man uden Betænkelighed kunde gaa med til efter denne Indsigelse altsaa af formel Beskaffenhed at benytte den Form at føje denne til som Nr. 30, naar vi blot alle vare enige om, at den ikke derved kom til at indtage en Ligestilling med de andre 29. Hvad det af det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds anførte Forhold angaar, at denne Bane ikke kunde blive forsinket ved Fjerritslev—Tisted Ba-

nen, saaledes som den var foreslaaet, og saaledes som den vilde kunne været vedtagen, hvis den ikke forleden Dag var gaaet i Udvalg, hvad jeg for øvrigt var ganske enig i, vil jeg sige, at det er saaledes at forstaa, at der kun maa gives Eneret paa 2 Baner i Jylland i det samme Aar. Naar der altsaa blev givet Eneret paa Tisted—Fjerritslev Banen, og der saa kom en anden Bane i Jylland — der er jo endnu Baner, der staa paa Loven af 1894, som endnu ikke ere byggede — vilde Horsens—Odder Banen kunne blive Nr. 3, og vilde saaledes kunne blive nødsaget til at vente. Men der er i Øjeblikket ingen saadan Bane, som har sine Sager i Orden. Der er nok nogle, der sige, at de have det, men ved nærmere Eftersyn viser det sig, at dette ikke er Tilfældet, saa at naar Horsens—Odder Banen maatte blive vedtagen i en nær Fremtid, kan jeg ikke tænke mig, at der er nogen af de paa Loven af 1894 opførte Baner, som kunne have Krav paa at gaa forud.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, naar der er talt om en 7 Mil lang Bane. Den Bane er, efter hvad jeg har kunnet faa ud af Undersøgelsen, kun omtrent 5 Mil lang. Hvad Banens Retning angaar, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) talte om, er det jo rigtigt, som det ogsaa af mig er anført i Folketinget, at det var en underlig Bugt, den Bane slog, og at det var rigtigere at give den en anden Retning, saa at der blev en Sidebane, hvis man vil, til Gylling. Hvis man altsaa vil have en Sidebane, saa bliver der intet Sving, og hvis man vil have et Sving, saa bliver der ingen Sidebane. Det er ogsaa fuldt ud erkendt i alt Fald af en af Forslagsstillerne. Det kan vist ikke være anderledes, end at Indenrigsministeren i Henhold til den paagældende Lov vil faa en væsentlig Indflydelse paa Retningslinien, og hvis det bliver mig, som faar med Sagen at gøre, skal min Bestræbelse gaa ud paa, at der bliver saa megen Mening i Banens Retning som muligt. Jeg har forelagt dette Projekt for Statsbanernes Direktion, før jeg udtalte mig derom i Folketinget, og fra dens Side er der udtalt en meget gunstig Mening om Udsigten til en forholdsvis god Rentabilitet for denne Bane, som siges at gaa gennem gode Egne. Dertil kommer, at den jyske Jærnbanekommission har udtalt, at den maa siges at være en fornuftig Bane; den har desuden den i mine Øjne ikke uvæsentlige Egenskab, at den ikke vil genere andre. Det er jo ved disse Baneanlæg